

TROTS

Onze leerlingen krijgen elke week een weektaak met daarin praktische en theoretische opdrachten. Alle docenten hebben lessen bedacht voor thuis. Leerlingen moeten bijvoorbeeld een instructiefilmpje maken van een bewegingsactiviteit, de ramen zemen of een maaltijd koken. Het leukste vind ik de museumopdracht. Alle leerlingen en leerkrachten is gevraagd om via een kunstzinnige activiteit het gevoel van deze coronatijd uit te drukken. Als de school weer open gaat, zijn deze kunstwerkjes door de hele school te zien. Omdat ik tijdelijk mentor ben van een derde klas kan ik hier extra van meegenieten.

Mijn verwachtingen van het thuisonderwijs waren niet heel hoog. Onze leerlingen vinden het normaal al lastig om gemotiveerd te blijven, laat staan thuis. Maar ik ben nog nooit zo trots geweest! Vrijwel alle leerlingen werken thuis. Ze stellen vragen en doen echt hun best om goed werk af te leveren. En toen dat een keer niet lukte, kreeg ik dit berichtje: *Juf ik heb vandaag een opdracht extra gemaakt om goed te maken dat ik gisteren mijn best niet heb gedaan.*

VRIJWEL ALLE LEERLINGEN WERKEN THUIS EN DOEN ECHT HUN BEST OM GOED WERK AF TE LEVEREN

In die eerste weken heb ik meerdere malen met tranen in mijn ogen gezeten. Dit was er één van. Ik heb ook genoten van het nieuwe te laat komen: *Sorry juf dat ik pas zo laat iets van mijn huiswerk inlever. Ik heb gisteravond gewerkt en werd pas om 12.30 wakker.*

In eerste instantie dachten we dat dit thuisonderwijs voor drie weken zou zijn. De doelen waren daarom beperkt. Het belangrijkste was dat de leerlingen binding met de school zouden houden en een reden zouden hebben om uit bed te komen. Toen bleek dat het langer zou duren zijn we Teams gaan inrichten, zodat we makkelijker contact zouden kunnen houden. Als team waren we huiverig of onze leerlingen dat wel aankonden. Op school vinden ze het al lastig om wachtwoorden te onthouden, maar nu blijkt dat we ze onderschat hebben. Steeds meer klassen werken nu met Teams. Bijna alle leerlingen uit mijn klas zitten erin en snappen hoe het werkt. Sommigen zelfs beter dan ik. Het grootste bewijs hiervoor werd me pijnlijk duidelijk toen twee leerlingen stiekem dezelfde opdracht hadden ingeleverd.

Susan van Raamt

(36) is zorgcoördinator op praktijkschool Laurentius in Delft en in het bezit van een master Leren en innoveren.